

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ τὴν 24 Ἀπριλίου 1833

Ὁ Ἐπαρχιακὸς Εἰρηνοδίκης
(Τ. Σ.) ματθαῖος πρωτοπαπᾶ

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες
Α. Μανολάκης
Α. Καραγιαννόπουλος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Μπακόπουλος

27. ΤΡΙΠΟΛΙΣ ¹

Ἀριθ. 406.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας

Ἡ Ἐπαρχ. Δημογεροντία
Τριπόλεως.

Οἱ Δημογέροντες, καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς Ἐπαρχίας Τριπόλεως διὰ τὰ ἐκπλη-
ρώσωσι μετ' ἀκριβείας τὰ ἐπιβαλλόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκυκλίου τῆς
Γραμματείας, ἐκάλεσαν εἰς συνάθροισιν κατὰ τὴν 16 ἐνεσιῶτος τοὺς προκριτωτέ-
ρους καὶ εἰδημονεσιτέρους ἄνδρας τῆς Ἐπαρχίας, καὶ συσκεφθέντες μετ' αὐτῶν εἰς
τὴν Μητρόπολιν ἐκθέτουσι τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες περὶ τῶν τοπικῶν ἐθίμων
τῆς Ἐπαρχίας ταύτης.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ 1^{ον} Ζήτημα.

Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου ἀπαιτεῖ, ὅποτιαν ὁ πατὴρ ἀποθάνῃ ἀδιάθετος ὅλα τὰ
ἀδελφία, ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, χωρὶς διάκρισιν ἡλικίας, κληρονομοῦν ἴσον μερίδιον.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ 2^{ον} Ζήτημα.

Οἱ γονεῖς ἔχουν τὴν κυριότητα τῆς περιουσίας των, τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ δια-
θέσωσιν εἰς τὰ τέκνα των κατὰ βούλησιν, ὅσα καὶ ἂν ἔχουν, τοιαύτη συνήθεια ἐπι-
κρατεῖ εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ὁ νόμος δὲν ὑποχρεώνει τοὺς γονεῖς εἰς τίποτε.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ 3^{ον} Ζήτημα.

Ἡ ἐπιτόπιος συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον, ἂν ἀποβιώσας ἀδιάθετος
ἔχῃ ἀνιόντας ἢ κατιόντας ἢ ἐκ πλαγίου συγγενεῖς. Εἰς ἔλειπιν ὅμως συγγενῶν, ἢ

¹ Τὸ σχέδιον τῆς Ἀπαντήσεως περὶ τῶν ἐθίμων τῆς Τριπόλεως ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Ν. Βέη
εἰς Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τόμ. 20 (ἔτος 1945), σ. 84 ἐπ., κρίνεται ὅμως
σκοπικὸς ἡ δημοσίευσίς τοῦ πρωτοτύπου τῆς Ἀπαντήσεως, ὅπερ ἀνεύρομεν εἰς τὰ Γεν. Ἀρχεῖα τοῦ
Κράτους, καθ' ὅσον τοῦτο παρουσιάζει ἀρκετὰς διαφορὰς ἀπὸ τοῦ σχεδίου, εἶναι νομικώτερον διατε-
τυπωμένον καὶ σαφές.

περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς (ἦτοι τοῦ Ἀρχιερέως) διενέμετο εἰς λειτουργίας, εἰς σχολεῖα, μοναστήρια καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ 4^{ον} Ζήτημα.

Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μετέβαλε τὴν διάταξιν τοῦ νόμου κατὰ τὰ ἑξῆς· 1^{ον} ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ἄτεκνος καὶ χωρὶς διαθήκην, ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος, εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ ἀποβιώσαντος ἀνδρός κατὰ τὸν πρῶτον ἢ δεύτερον μέχρι τοῦ πέμπτου χρόνου τῆς χηρείας της, λαμβάνει σῶαν τὴν προῖκα της, τὸ ὑπόβολον καὶ τὴν προγάμου δωρεάν, τὴν δὲ ὑπόλοιπον περιουσίαν τοῦ ἀνδρός τὴν κληρονομοῦν οἱ νόμιμοι συγγενεῖς του. 2^{ον} Ἐὰν ἡ γυνὴ διαμένουσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός δὲν ἔλθῃ εἰς δεύτερον γάμον, κυριεύει ὅλην τὴν περιουσίαν του, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της, ἡ μὲν περιουσία τοῦ ἀνδρός μεταβαίνει εἰς τοὺς νομίμους συγγενεῖς του, ἐκείνη δὲ τῆς γυναικὸς εἰς τοὺς ἐδικούς της· 3^{ον} ἂν ἐξ ἐναντίας ἀποθάνῃ ἡ γυνὴ ἄτεκνος, ἡ προῖξ, ἡ προγάμου δωρεὰ καὶ τὸ ὑπόβολον μεταβαίνουν εἰς τὴν κυριότητα τῶν νομίμων συγγενῶν της.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ 5^{ον} Ζήτημα.

Ἡ συνήθεια εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνος μὲ τὸν Νόμον.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ 6^{ον} Ζήτημα.

Κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν ἡ θυγάτηρ προικισθεῖσα ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ὅποια δὴποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ προσότης τῆς προικὸς, δὲν δύναται μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων νὰ καταθέσῃ τὴν προῖκα της εἰς τὴν κοινὴν συνεισφορὰν τῆς κληρονομίας· καὶ ἂν διὰ τοῦτο ἐπικαλεσθῇ τὸν νόμον, ἡ συνήθεια τὴν ἐμποδίζει.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ 7^{ον} Ζήτημα.

Ἡ συνήθεια θέλει ἂν ἀποθάνουν οἱ γονεῖς καὶ ἀφίσουν μίαν ἢ καὶ πλειότερας θυγατέρας ἀνυπάνδρους, συμμερίζονται αὗται ἐξ ἴσου μὲ τοὺς ἀδελφούς τὴν περιουσίαν τῶν γονέων, εἰς τὴν δὲ μείνη περιουσία ἀνάλογος, ἡ συνήθεια καὶ ἡ φιλοτιμία ὑποχρεώνει τοὺς ἀδελφούς νὰ προικίσουν τὰς ἀδελφὰς καὶ ἐξ ἰδίων των, διὰ νὰ μὴ μένωσιν ἀνύπανδραι.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ 8^{ον} Ζήτημα.

Κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν, ἡ προῖξ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τῶν δύο συζύγων, δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς τὴν γυναῖκα, ἥτις τὴν ἔφερε, οὔτε εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις τὴν διοικεῖ, νὰ τὴν ἐκποιήσωσιν· εἰς τὴν δὲ ὁμοῦ κατὰ περίστασιν τὸ ἀνδρόγυνον φθάσωσιν εἰς ἀποδεδειγμένην ἔνδειαν, τότε χρειάζεται ἡ κοινὴ καὶ ἐλευθέρως συγκατάθεσις ἀμφοτέρων διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκποίησις.

Αἱ κατωτέρω συνήθειαι ἐπικρατοῦν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, καὶ γνωρίζονται

ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους ἄνδρας τῆς Ἐπαρχίας καὶ πόλεως ὡς ἐπικρατοῦσαι ἔκπαλαι, ἐκτείνονται δὲ εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Ἐπαρχίας καὶ Πόλεως.

Γραπταὶ συνήθειαι δὲν ὑπάρχουν, ἀλλ' ἐκτὸς τῶν προεκτεθεισῶν ἐπικρατοῦν καὶ αἱ ἐξῆς :

1^{ον} ἡ νόθεσία γίνεται χωρὶς ἔγγραφα· ὁ νόθευτὴν ἠδύνατο νὰ ἐνδύσῃ μὲ ἐν ὑποκάμισον διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν νόθεσίαν· ὅσαι νόθεσῖαι ἐγείνοντο μὲ ἔγγραφα, ἡ ἔκθεσις τούτων ἦτο ἀπλῆ, καὶ χωρὶς ἐπίσημον τινα ἐπικύρωσιν· 2^{ον} ἡ ἔκθεσις τῶν διαθηκῶν ἐπικρατεῖ συνήθεια νὰ γίνωνται ἀπὸ τὸν πνευματικὸν ἢ ἀπὸ τὸν ἱερέα τῆς Κοινότητος.

Τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας συνταχθεῖσας μετὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀκριβείας καθυποβάλλομεν ὑπ' ὄψιν τῆς Γραμματείας καὶ εὐσεβάστως ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Τριπόλει τῇ 17^ῃ Ἀπριλίου 1833

Ὁ Ἐπαρχ. Εἰρηνοδίκης Τριπόλεως
(Τ.Σ.) Π: ἀναγ. ὄντιόπουλος

Οἱ Δημογέροντες
Δημήτριος Λαγοπατέλης
Α. Γ. γαλανόπουλος
(Τ.Σ.) Κω. παχαρίας
Χ. Γιανόπουλος

28. BYTINA ¹

29. KAPYTAINA ²

Ἀπολογία εἰς τὰ περὶ κληρονομίας καὶ προικὸς ζητήματα τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 330 προεκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον.

Εἰς τὸ περὶ κληρονομίας Ζήτημα α'

Ἄν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος καὶ ἀφήσῃ τέκνα ἀρσενικά καὶ θηλυκά, τὰ τέκνα

¹ Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Ν. Βέη, εἰς Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τόμ. 20 (1945), σελ. 78 ἐπ.

² Περὶ τῶν ἐθίμων τῆς Καρυνταίνης, πλὴν τῆς δημοσιευομένης Ἀπαντήσεως τῶν Δημογερόνων, ὑπάρχει καὶ ἑτέρα τοῦ Εἰρηνοδίκου Καρυνταίνης, ἣν δὲν δημοσιεύομεν, διότι δὲν προσθέτει νέον τί.

